

"de **GALEMA'S**

en **GALAMA'S**

door de eeuwen heen"

Verschijnt in het

voorjaar
jaar
(april)

na-

16e jaargang nr.2, december 2005

Galama/Galema

INHOUD

	Pagina
• Bestuur	2
Van de redactie	2
Nieuwe bestuursleden	2
• Familievaria	3
Geboren	3
Jubilea	3
Getrouwd	3
Geslaagd	3
Overleden	3
• In memoriam Vrony Galama-Zeinstra	4
• Bij de geschiedenis van de grafsteen van Tergast	5
• Reünie in Teroele	6
• Grafsteen ontdekt in Broerekerk Bolsward	7
• Klassefoto 1959 Gregorius school Blauwhuis	7
• Een Galama/Galema laat het nooit zitten, verslag van familiefeest in Sengerhuis	8
• Tip voor burgermeester : draag nooit een hoed	12
• Topklassers vergapen zich aan Ysbrand Galama	12
• Europese kampioenschappen Griekenland 2005	12
• Geitenkaas symbool voor eerlijk en gezond leven	13
• Langweerder raakt uitkering kwijt	14
• Voorzitter van de gymnastiekvereniging	14
• Aquaduct bij Galamadammen	15
• Galama om útens : Emmy Galama	16
• Een reis om de wereld door Hans Paul Galema	17
• Spiegelbylden	19
• Het winkeltje	20
• Impressies uit de losse hand	20

Wij wensen alle familieleden heel prettige kerstdagen en een

HOOFDTHEMA'S in deze familiekrant:

- Een terugblik op een **geslaagd familiefeest** op de 200 jarige boerderij het Sinserhuis van Piet en Cobi Galama te Tjerkwerd, pagina's 8 tm 11.
- De **topsporters** in de familie: hoogvliegende polsstokspringer Ysbrand Galama en nieuw in deze krant, Paula Galama, die met haar acrobatische gymnastiek letterlijk en figuurlijk erg hoog scoort: pagina 12-13.
- **Gale/ama's om útens**: Hans Galema maakte een reis om de Stille Oceaan (pagina 17) en Emmy Galama schreef over vrijwilligerswerk en positie van vrouwen, o.a. in Afrika; Pagina 16.

Het bestuur

Sjoerd Galema (1.14.137/147)

Voorzitter

Kloosterweg 21, 8741 KB Hartwerd

tel. 0515-569565

e-mail: galema@sis.fryslan.nl

Geartsje Broekstra-Galama

(1.13.69.1/133) Secretaris

De Watersnip 26, 8862 LN Harlingen;

Tel. 0517-430404

e-mail: jochem.broekstra@home.nl

Theo Galema (1.14.40/72)

Penningmeester, tm 31/12/2005

Nummer 2, 8775 XD Nijhuizum

tel. 0515-541487

e-mail: theogalema@wanadoo.nl

Wieke Schimmel-Galama

(1.13.68.1/131)

Penningmeester en ledenadministratie

vanaf 1/1/2006.

Medenerweg 17

9892 TB Feerwerd

tel.: 0594-528575

E-mail: wieke-kees-schimmel@planet.nl

nieuw

Eelco J. Galama (1.14.87/107)

Redactie krant

Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG

Leeuwarden; Tel. 058-2800016

e-mail: e.galama@chello.nl

Maikel Galama (1.14.131/140)

Archief/onderzoek

Boterdiep 24a, 9712 LP Groningen

tel: 050-3122322;

e-mail: maikelgalama@hotmail.com

Maaïke Galama (1.13.1.3/33)

Reporter familiekrant

Franciscushof 50

8801 MV Franeker

tel.: 0517-393184

E-mail: maaike.galama@hetnet.nl

nieuw

Kopij:

Als u leuke informatie heeft voor deze krant over de familie, stuur het dan naar de redactie, t.a.v. Eelco Galama, Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden Tel. 058-2800016

E-mail: e.galama@chello.nl

Sluitingsdatum voor het volgend voorjaarsnummer: 31 maart 2006

Bankrekening St. Galema/Galama

door de eeuwen heen:

30.87.66.814 of girorekening

5945270 t.n.v. St. Gale/ama, Nijhuizum.

Van de redactie

Een beetje verlaat door omstandigheden: mijn moeder Vrony Galama kwam in november te overlijden en dat heeft de laatste maanden veel aandacht gevraagd. Desalniettemin ligt er weer een flinke krant op de deurmat, zo vlak voor de kerst. Genoeg leesvoer om onder de kerstboom of bij een kribbe eens over de familie te lezen. En misschien ook eens wat tijd om die ene oom of tante of ver familielid weer eens op te zoeken. DOE het deze keer ook maar, want voor je het weet zijn ze er niet meer. Schrijf de verhalen die de ouderen onder ons vaak wel hebben, eens op papier, om ze voor het nageslacht te bewaren of gewoon voor de aardigheid. We weten dat naarmate men ouder wordt de verhalen wel eens wat verdraaien, dus niet te lang wachten met opschrijven. Bovendien blijkt bij het ouder worden het geheugen wel eens wat minder. Oudere mensen kunnen echter vaak het verleden uit hun jeugd goed herinneren en door er over te praten, hebben ze vaak een leuke tijdsbesteding. Rest mij u een goede kerst en jaarwisseling toe te wensen. *Eelco Galama*

Uitbreiding bestuur.

In de vorige krant hebben wij aangegeven dat Theo Galema uit Tjerkwerd zijn activiteiten voor het bestuur wil beëindigen. Theo heeft zich binnen het bestuur bezig gehouden met het organiseren van de ADV's, reünies en de ledenadministratie. Wij danken Theo voor zijn grote inzet voor de Stichting. Omdat wij de inbreng van Theo al misten voordat hij stopte heeft het bestuur gezocht naar nieuwe mensen om de gelederen te versterken.

Ik ben dan ook blij dat ik aan de lezers van deze krant twee nieuwe bestuursleden kan voorstellen, te weten:

Maaïke Galama uit Franeker en **Wieke Schimmel-Galama** uit Feerwerd, Groningen.

Maaïke zal Eelco helpen met de redactie van de krant. Als reizende reporter zal zij op zoek gaan naar familieleden met interessante verhalen. Ze kan dus zomaar bij u voor de deur staan en natuurlijk mag u haar ook benaderen met belangwekkende zaken.

Wieke zal de ledenadministratie en de financiën van de Stichting gaan beheren. Als bestuur zijn wij tot de conclusie gekomen dat het goed is om deze taken bij een persoon neer te leggen. Ledenadministratie en contributie-inning gaan dan hand in hand. De adressen en telefoonnummers van het bestuur kunt u vinden op de linkerkant van deze pagina.

Het bestuur kan terug zien op een zeer geslaagd jaar. De reünie in Joure, in het voorjaar, was een succes en ook de ADV, in combinatie met het viertien van het tweehonderdjarig bestaan van het Senserhûs, de boerderij van Ysbrand Klazes, viel bij de aanwezigen erg in de smaak. Een aardig aantal nieuwe donateurs voor de Stichting was het resultaat. Waar maak je het trouwens nog mee om rond te fietsen in een streek met zo veel familie historie en dan ook nog getraceerd te worden op eten uit grootmoeders tijd? Piet en Cobie, bedankt voor de ontvangst op Senserhûs. Aukje en Ria bedankt voor de Mosterdsop, Boffert, Postro en Pareltsjebrij.

Sjoerd Galema
Voorzitter

Theo, Eelco, Geartsje, Sjoerd, Wieke, Maikel en Maaïke

Familievaria

In deze rubriek worden berichten opgenomen die bij de redactie binnenkomen en die door eigen onderzoek naar voren komen. Mocht u als lezer en/of familielid familieberichten willen opgeven, stuur die dan naar de redactie, p/a Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden. Tel. 058-2800016, of per e-mail: e.galama@chello.nl

Geboren

Op 19 juni 2005 is geboren **Hylke Jornt Galama**, zoon van Diewwke Visser en Klaas Galama (1.14.125/132) uit Drachten.

Op 11 juli 2005 is geboren **Rosa Marije Wiarda**, dochter van Atte en Hanny Wiarda-Galama (1.14.83, kind 1/106) en eerste pakesizzer van Michiel Galama. Ze noemen haar Marije, want Rosa vonden ze teveel op een koeienaam lijken, aldus de trotse pake Michiel. Rosa is vernoemd naar haar ook trotse beppe Rosa.

Op 11 augustus is berne **Gerrit Piter**, bruorke fan Jan Aedzer, Willem en Hinke Tjitske. Hij is in soan fan Hille en Janneke Hellema-Galema (5.13.10, nr.1/190) te Hallum

Jubilea

In augustus 2005 vierden **Jan Galema** (1.13.24/50) en **Tecla Galema-Perk** uit Heerenveen hun 50 jarig huwelijks feest.

Gonnie en Eeltsje de Boer

Op 26 September 2005 waren **Eeltje de Boer en Gonnie Galama** (1.13.49, nr. 8/106) 25 jaar getrouwd. Zij hebben dit met de gehele familie en vriendenkring gevierd op 15 oktober in de Nynke Pleats in Piaam.

Op 24 april 2006 zijn Gonnie's zuster Lenie en Eeltje's broer Paulus 25 jaar getrouwd. Dus dat komt nog, maar dan kunnen eventueel kaarten gestuurd worden.

Getrouwd

Op 16 september 2005 zijn getrouwd **Dennis-Rients Galema en Jelske Harkema**, dochter van Jappie en Sietie Harkema uit Workum. Dennis is een zoon van Theo (1.14.40/72) en Boukje Galema-Rijpma uit Nijhuizum.

Geslaagd

In juni zijn een aantal jonge familieleden geslaagd voor hun diploma. Waarschijnlijk missen we wel een paar, maar onderstaande hebben we gesignaleerd.

Igo Galama (1.14.87, kind1/108) uit Leeuwarden slaagde voor zijn Gymnasium. Hij zat op Beyers Naudé in dezelfde stad. Hij is intussen ook goedgekeurd voor zijn vervolgopleiding en is op 11 november dit jaar naar Engeland gegaan om er de pilotenopleiding te gaan volgen. Vermeldenswaardig hier is nog dat hij voor zijn profielwerkstuk een familieonderwerp had gekozen: "De opkomst en het verval van het fortuin van Ysbrand Klazes Galema". Zie ook het winneltje op de laatste pagina van deze krant. Was het ook niet Ysbrand Klazes Galema die naar Engeland voer.....? Het bloed kruipt waar het niet gaan kan.

Zijn naamgenoot **Igo Galama** (1.14.140, kind 2/150) uit Haskerdijken slaagde afgelopen zomer voor de HAVO, die hij in Heerenveen volgde. Igo studeert nu geschiedenis aan de Noordelijke Hogeschool te Leeuwarden (NHL), maar wil eigenlijk naar de universiteit in Groningen om er een andere studie op te pakken. Met zijn HBO propedeuse zou dat moeten lukken.

Ook in juni slaagde **Afra Galama** (1.14.86, kind 1/107) uit Grou voor haar VWO wat zij in Heerenveen volgde. Zij wil na zes jaar op school wel eens wat anders en is intussen vertrokken naar Nieuw Zeeland, waar ze een jaartje highschool doet en bij een gezin aldaar inwoont, op een boerderij met 1000 koeien.

Kranten screenen op familieberichten

Veel van bovenstaande familieberichten komen vooral van Maikel en Eelco uit de Leeuwarder Courant en Fries Dagblad. Maar dat dekt natuurlijk niet de hele wereld. Wie zou er in andere kranten artikelen voor ons uit willen knippen en dit naar de redactie op willen sturen? Als u een abonnement hebt op een krant of tijdschrift en deze voor ons wilt bij houden over Gale/ama nieuws, dan stellen we dat erg op

Overleden

Vorig jaar om precies te zijn 26 december 2004 is overleden te Gouda **Cornelia Johanna Maria Galama-van Dokkum**, weduwe van Nicolaas IJsbrand Antonius Galama van Dokkum (1.13.60/122). Zij is op 31 december 2004 te Gouda gecremeerd.

Verdrietig hebben we afscheid moeten nemen van **Hiske Theresia de Wolff—Hettinga** (1.11.14, nr.2, kind 7/98). Zij is overleden op 24 mei 2005 en begraven op het kerkhof te Sloten op 28 mei. Ze woonde te Tjerkgaast.

Op dezelfde dag is op haar 88e verjaardag overleden te Bolsward **Suzanna Margaretha Andela** (1.11.11, nr. 2, kind 1/84). Zij was weduwe van Eduard Tjebbe Witteveen en kleinkind van Hubertus Jans Galema. Suzanne is op 27 mei begraven. Zij woonde in Tjerkwerd en op latere leeftijd in Bolsward.

Op 23 juni 2005 is te Sneek overleden **Sjoeke Hoekstra-de Boer**, de schoonmoeder van Sjoerd Galama (1.14.155/160) en moeder van Siepie Hoekstra. Sinds 28 november 1983 was zij weduwe van Auke Hoekstra. Ze is begraven te Bolsward op 27 juni 2005.

4 juli 2005 is van ons heen gegaan **Hedwig Louise Regnera van Oosten-Halsema** (1.11.14, nr.9, kind 2/99). Zij was getrouwd met Wilhelmus van Oosten. Zij is de zuster van de drie gebroeders Halsema, die we regelmatig op de Gale/ama activiteiten ontmoeten. Hun moeder was Sjutje Galama. Hedwig is begraven op 9 juli 2005 op de R.K. begraafplaats in Wehe-den Hoorn.

Na de zomer kregen we een rouwkaart van de familie Van Gemert. **Louk van Gemert** is op 10 augustus 2005 te Bavel overleden en begraven op de Lichtenberg te Bavel. Hij was getrouwd met Henny van Gemert - Galema (1.12.19,nr.9/83). Henny was eerder getrouwd met Bernardus Kemper, die in 1961 overleed.

Door een noodlottig ongeval op een boot is op 19 augustus overleden **Nico Heemskerk** uit Oegstgeest. Hij was getrouwd met Gokky de Boer (1.12.35, nr. 2, kind 5/145). Hij was een van de hoogtepunten tijdens de NVLFdag 2004 (Nederlandse vereniging voor Logopedie en Foniatrie) toen hij met een zelfgeschreven lied de zaal massaal aan het zingen kreeg. Hij zou opnieuw zijn inspirerende persoonlijkheid geven tijdens de komende NVLF dag in november. In het programma stond hij al aangekondigd met zijn presentatie 'Luid en duidelijk'. Hij zou in zijn workshop op onverwachte wijze op zoek gaan naar het 'je als logopedist onderscheiden'. In dit programma is nu een onvervangbaar gat geslagen.

Op 6 september 2005 is te Reahûs overleden **Lydia Altenburg-Brandsma**. Zij is een zuster van Johanna Galama-Brandsma en schoonzuster van Jap Galama (1.13.51/112). Zij is in Reahûs begraven op 10 september.

Op 2 oktober 2005 overleed te Leeuwarden **Trijntje Galema-Talsma**. Zij was weduwe van Bote Galema (5.12.13/189), die op 1 november 2002 al was overleden en eerder van Ype Bonnema, die op 13 januari 1971 was overleden. Trijntje is op 6 oktober begraven te Hidaard en ze woonde te Tzum.

Als laatste in deze rij van overleden familieleden, moet ik melden dat mijn moeder **Vrony Galama-Zeinstra** op 16 november 2005 is overleden. Na de zomer werd ze steeds zwakker en behoefde ze veel ondersteuning en verpleging. Op 21 november is ze begraven op het RK kerkhof te Jirnsum. Ze was moeder van 11 kinderen en 55 jaar getrouwd met Piet Galama (1.13.49/105), die op 27/11/2001 overleed. Vrony was geboren in Leeuwarden op Wylaarderburen. Hiernaast staat een uitgebreid In Memoriam.

Vrony Galama-Zeinstra

In Memoriam

Uitgesproken door dochter Greet Galama-Schuurmans tijdens de begrafenis in Jirnsum, d.d. maandag 21 november 2005.

Ik wol graach fanôf dit plak stilstean bij it libben fan mem, wa't mem wie en wat mem foar ús betsjut hat.

De berte fan mem op 2 maart 1921 wie al hyl bysûnder. Doe't mem berne waard, wie twa dagen dêrfoar in bruorke fan mem stoarn, lytse Johan. Dêrom sei beppe Baukje altyd tsjin mem, do wiest de salve op de wûne. Ek wij kinne sizze dat de treast dy't mem oan oaren jûn hat as in reade tried troch har libben gong. De tút fan mem op de seare knibbel doe't wij lyts wienen, makke it fuort daliks draachliker, lyk as de hân op de skouder fan buorman doe't hij it sa dreech hie om te wennen op de Trochreed.

Yn de oarloch learden heit en mem elkoar kinnen en op 27 novimber 1946 binne se troud, flak nei de oarloch. Mar daliks hie mem de doar al iepen foar oaren, oom Julius wenne der yn it begjin bij yn. Ek heeroom Eelco krige in waarm ûnthaal as hij út de Congo kaam, soms sels hielendal ferroaid omdat er flechtsje moast. Mem soarge dat er wer mei skjinne en nije klean ôfreisichje koe.

Mem wie wiis mei de bern. Se fertelde altyd dat se ús alle alve yn bliidskip ûntfongen hat. Se sei: 'Ik ha der leaver ien bij dan dat ik ien misse moat'.

Derneist stie de doar ek iepen foar alle oare bern dy't kamen te boartsjen. Ik

tink dan oan de bern fan Durk en Clasiën, fan Odinga, fan Bergsma en de útfanhûzers yn de fakânsjes. Mem hie wat mei bern, se fielden har fertroud bij mem. As yn Friens de skoalbus stoppe dan wie it earste wat se dienen nei beppe Galama ta fleane om in pipermuntsje, en ek ien foar harren heit, mem, bruorkes en suskes. En mem groeide as lytse Aaltsje tsjin mem sei, hat beppe Galama it hier ferve? Mem wie dan krekt bij de kapper west en dan wie it hier wer sa moai wyt.

Ek de beppesizzers wienen wiis mei mem. Se kamen graach bij mem oer de flier. Beppe gong dan mei nei de boarterstún, yn Boalsert nei de eintsjes, of beppe die in spultsje en frege hoe't it op skoalle gong en altyd krigen se in sûkelarjereep mei nei hûs, ek yn Boalsert letter.

It soargjen wie mem har lust en har libben. Foarhinne woe mem graach ferpleechster wurde, mar pake sei: 'Do kinst dy hjir wol nuttich meitsje' en mem lei har der bij del. It soargjen foar alve bern hat har ek nea tefolle west. Mem makke gjin ûnderskied tusken de ien en de oare. Mem die it mei in guodlik hert, mem waard nea boas of sa. Se wist it altyd sa yn te klaaien dat it goed gong. Hienen we koekje út de trommel pakt, dan sei mem dat it sa net hearde, mar fregen we mem: mei ik noch in koekje en we seine der bij dat we al ien hân hienen, dan sei mem: 'Omdat sto sa earlik bist meist noch ien ha'.

Mei sa'n grut gesin hie mem hast in deitaak oan it iten klearmeitsjen en de wash. De amers mei jirpels dy't we eltse dei skile moasten, sneins sop en pudding, eigen bakte koeke, dy waard sels opstjoerd nei Paul doe't hij yn Canada siet, oaljebollen bakke op âldjiersdei, de grutste panne fol beslach en de earsten gongen nei it bûthús ta foar de manlju ûnder it melken, pinda's dopje yn it Raerder bosk op in moaie simmerdei.

Mem naaide ek in soad klean sels. Winterjassen foar alle seis jonges, allegear deselde stof want dat knipte foardielich. Elk krige in krúske yn de kraach naaid om ûnderskied oan te bringen: de earst ien krúske en de lêste seis krúskes. Jurkjes en rokjes, fan âld waard wer nij makke. Mar foaral it

Het bestuur van De Stichting *Galema's en Galama's* door de eeuwen heen wenst de nabestaanden van overleden familieleden veel sterkte bij de verwerking van het verlies van hun dierbare geliefden.

breidzjen die mem graach. Dan siet mem rêstich op de stoel, mei de bern om har hinne te boartsjen en letter foar de tillefysje. Elk krige mei it trouwen in pear sokken mei, Bas sels in doaze fol. En ek alle lytsbern ha wol in eigen breide trui fan mem krigen. Se koene mar bestelle: mei in ko der op, of in trekker, of allegear figuerkes, kleurkes, de namme der op, we koenen it mar oanjaan en mem breide wol. Mar it lêste pear sokken hat mem net ôfkrigen. We ha wol ris sein hoe moat it no mei de sokken as mem der net mear is. Dan sitte wij mei kâlde fuotten. We meie mem de breidpriemmen wol mei jaan. Mem lake en sei, dat komt dan wol goed. Sa wie mem fol fertrouwen op de takomst. Oars wie it doe't heit op harren troudei fjouwer jier lyn samar stoar, doe wie it foar mem hyl dreech om fierder te gean. Doch slagge har dat mei help fan de minsken om har hinne, mar ek mei de krêft út har leauwen.

Doe't it yn Friens net mear gong, en mem allinnich sûnder heit ferhúzje moast nei Boalsert, doe wie dat foar mem in hyl drege stap. Doe hat mem in soad gûld en miste se heit oan har side. Letter, doe't mem wat wend wie hat mem faak sein: Dit hie heit hjir ek wol moai fûn. En sa stadichoan waard de Trochreed mem har thús.

It lêste jier gong mem har súnens hurd efterút. Se hie mear en mear help nedich, fan ús en fan de fersoarging. De rollator waard de rolstoel en de rolstoel waard it bêd. De lêste trije wiken ha wij mem mei ús allen fersoarge. Dit hat foar mem en foar ús in hyl bysûndere tiid west. Mem wie foar har sels wol klear om oer de brêge te gean, mar koe ús, de bern en beppesizzers, hast net loslitte. Doch hat der gjin striid west, mem leaude dat it goed komme soe. En alle dagen waard der in ljochtsje opstutsen bij Maria.

Tante Leen sei woansdei bij har lêste besykje oan mem: 'Jimme mem hie foar elk de doar altyd iepen, wêrom docht dy Petrus de doar mar net iepen foar jim mem? Jim mem is der klear foar.' No stiet de doar wagewiid iepen.

Wij moatte mem no loslitte. We witte dat it goed wie mem. Betanke foar alles wat mem wie. Foaral foar de tút bij it lêste ôfskied. Rêst yn frede mei heit, Elly en alle oaren dy't mem foargien

Bij de geschiedenis van de grafsteen van Tergast

Tijdens een stroomtocht van Maikel Galama in het noorden van Duitsland, kwam hij een grafsteen tegen met een verbinding naar de Galama's, waarover ook reeds een beetje was geschreven in de familiekrant in de vorige eeuw.

Welsprekende getuigen van de geschiedenis van de kerk in Tergast in Duitsland zijn de grafstenen, die na de gedeeltelijke renovering van het koor in 1997 in de nissen van het priesterkoor werden geplaatst. Tientallen jaren, zo niet honderden jaren, hadden ze onopgemerkt in de vloer gelegen, voor de kerkraad besloot de grafstenen op te stellen en ze in de kerk voor het publiek toegankelijk te maken.

De tekst op de eerste steen, rechts naast de ingang, luidt:

"Sophia Elisabeth Stoschuis, eenigste dogter van wylen J.A. Stoschuis, raadsheer te Emden, en Mr. W. geb. Heykes; geb. te Emden d. 2. Jun. 1765. Gehuwd met O. Galama van Senden, pred. alhier d. 20. Apr. 1784 en overleden d. 9. Jul. 1799.

Vleesch in't graf vertehrd,
ras tot stof is weer gekehrd,
zal ik eens hier uit verruizen,
juichend opstaand uit dit graf;
en Hem; die mij tleven gaf,
mynen heiland, eeuwig pryzen."

De Nederlandse tekst (Nederlands was tot in de 19e eeuw de taal van de kerk in Oost-Friesland) luidt in modern Nederlands als volgt:

"Sophia Elisabeth Stoschuis, enige dochter van de overleden J.A. Stoschuis, raadsheer te Emden, en zijn vrouw W., geboren Heykes; geboren te Emden 2 juni 1765. Gehuwd met **O. Galama van Senden**, predikant alhier, op 20 april 1784 en overleden 9 juli 1799. (10.6, nr 2, kind 4/220)

Vlees in het graf verteerd,
is spoedig tot stof weergekeerd.
Eens zal ik hier uit verrijzen,
juichend opstaand uit dit graf,
en Hem, die mij het leven gaf,
mijn Heiland, eeuwig prijzen."

Over de persoon van Sophia Elisabeth Stoschuis is de de kerkregisters van Tergast veel informatie te

vinden: de pas 18 jarige bruid krijgt reeds een jaar na haar huwelijk haar eerste dochter, Elisabeth. Het volgende kind, de eerste zoon Johann Adolph, geboren 13 december 1787, krijgt de familienaam van de moeder: Stoschuis. Er komen meer kinderen: Herman Wilhelm in 1789, dan een doodgeboren kind in 1791, dan in 1793 Wendelina Regina Johanna. In 1795 volgt een tweede Elisabeth. Dan volgen in 1797 Johanna Hendrika en 15 mei 1799 Engelina Theodora Dydrer.

De geboorte van dit laatste kind schijnt indirect de doodsoorzaak geweest te zijn. De moeder stierf 9 juli 1799 aan algehele verzwakking, en 12 oktober van hetzelfde jaar stierf Engelina, ook aan algehele verzwakking, zoals het in het overlijdensregister genoemd wordt. De overeenkomstige inschrijving in het kerkregister – door Otto van Senden eigenhandig geschreven – begint met de woorden: "De zeer geliefde echtgenote van predikant O.G. van Senden..." Ook al komen deze data ons dramatisch voor, destijds waren ze niet buitengewoon. Het kwam vaker voor, dat vrouwen na hun huwelijk op korte afstand van elkaar vijf, zes, zelfs acht kinderen kregen. Slechts een aantal van hen werden ouder dan drie, vier jaar. En soms overleden ook de moeders voordat ze hun veertigste jaar hadden bereikt.

Overigens hertrouwde de weduwnaar Otto Galama van Senden op 25 maart 1804 met de 36 jarige Gebkea Brons uit Leer, die in 1846 op de leeftijd van 72 jaar in Tergast stierf. Predikant Galama van Senden blijft tot zijn dood op 4 oktober 1837 in Tergast wonen. Tot september van dat jaar verzorgt hij nog het kerkregister - langer dan 54 jaar is Galama van Senden werkzaam als predikant in Tergast geweest - toen hij in oktober geheel onverwacht overleed. De inschrijving in het overlijdensregister is helaas in een onleesbare hand gedaan, zodanig dat over de doodsoorzaak niets gezegd kan worden.

Reünie in Teroele

Een reünie op zaterdag 29 oktober 2005 van de kleinkinderen van **IJsbrand Galama** (1.12.27/116) en **Barbera Wijbenga** in Teroele op Recreatieoord "De Koevoet" van Agnes Galama (1.13.55, nr. 2/117), dochter van Klaas Galama.

Het initiatief voor deze reünie is genomen door de familie uit het Zuiden van Nederland. Toen onze ouders nog leefden was er meer contact met elkaar, maar nu leven van onze ouders alleen Yke van Hettema, weduwnaar van Minke Galama en Henny Rudl, weduwe van Evert Galama.

Onze kinderen zijn groot en is er dus tijd om elkaar weer eens te ontmoeten en herinneringen op te halen. Na de uitnodiging voor een reünie werd heel enthousiast gereageerd en zijn er plannen gemaakt. Er waren 40 deelnemers, de Galama's uit Voorthuizen en de Van Hettema's waren heel goed vertegenwoordigd.

Op zaterdag 29 oktober om 11.00 uur kwam een deel van de familie bij elkaar in Bolsward en hebben we samen het prachtige Stadhuis van binnen bekeken. Onze gids Gerrit Hiemstra leidde ons

rond en kwam met heel bijzondere verhalen over de bouw van het stadhuis, en over de oude gebruiken die nog steeds in ere worden gehouden. Bij de Vierschaar, de plaats waar vroeger recht werd gesproken, hangt het schilderij Het Salomonsoordeel en hierover vertelde hij een heel bijzonder verhaal uit de geschiedenis van Bolsward, dat hierbij paste.

Daarna hebben Pietie Galama (1.13.57, nr. 1/119) en haar man Wibo van den Oever ons onthaald met koffie en koek in hun gezellige woning vlakbij het Stadhuis aan de Appelmarkt. Al snel hadden we contact en werden er foto's bekeken en herinneringen opgehaald.

Na de koffie zijn we met zijn allen naar Blauwhuis gereden en hebben we het kerkhof bezocht waar onze stamvader IJsbrand Klazes Galema en zijn vrouw Ytje Jans Siemensma begraven zijn. IJsbrand Klazes werd geboren op 1 oktober 1789 tijdens de Franse revolutie op sathe "Westerhuis" te Tjerkwerd en op 29 mei 1812 trouwde hij met Ytje Jans Siemensma. IJsbrand Klazes overleed te Bolsward op 24 april 1873 en zijn echtgenote één maand later op 12 mei 1873. We bekeken het prachtig onderhouden historische graf en zagen ook graven van vele andere Galama's.

Om de sfeer van vroeger te proeven zijn we naar het geboortehuis van onze grootmoeder Barbera Wijbenga, De Freonskip gegaan en hebben daar een glaasje gedronken en gebiljart.

Daarna gingen naar Teroele waar al meer familieleden waren aangekomen en was het tijd voor een glaasje rondom het haardvuur. Intussen werd alles voor de barbecue in orde gebracht en konden we daarna genieten van het eten en drinken, een feestelijk dessert en was er gelegenheid te over om nog lang met elkaar te praten. Voor degenen die van ver kwamen was er gelegenheid om te blijven slapen en op de zondag nog te genieten van het gastvrije, rustige en mooie Friesland.

We kunnen terugkijken op een bijzondere, hartelijke en geanimeerde reünie.

Bron: Tiny van Bommel-Galama

Grafsteen ontdekt in Broerekerk Bolsward

Zoals velen wellicht in de Friese kranten hebben gelezen wordt de Broerekerk in Bolsward binnenkort gerestaureerd en komt er weer een dak op. Bij de werkzaamheden en opgravingen is een grafsteen gevonden van **Fedtie Doedes Galema**, zoals op bovenstaande foto gemaakt door Henk Zeinstra uit Hardegarijp is te zien.

Fedtie Doedes GALEMA, geb. ±1641, overleden 9-7-1673, trouwt 1. Gerecht Bolsward 12/12/1657 **SICCO SIOERTS BOENIA**, van Franeker; van hem een zoon Doede, geboren ±1660. Fedtie trouwt 2. Gerecht Bolsward 18-6-1662 **DUCO BAVII**, chirurgijn, overleden 15-1-1675. Uit dit huwelijk: Petronella, geboren ± 1671, en Doede, geboren ± 1672.

Op 20-12-1677 en 11-10-1681 worden,

in verband met grootmoeders overlijden, voogden aangesteld.

In 1675 (RA BOL Q19 190) wordt aan de Dijlakker te Bolsward het sterfhuus beschreven van Mr Duco Bavy, chirurgijn, op verzoek van grootmoeder Pytrick Doedes, weduwe Douwe Idses, en oom van vaderszijde Louw Timens Tabintjema. Er waren opvallend veel boeken in huis.

Op 26/6/1662 wordt stiefvader, burger koopman Douwe Idsen aangesteld tot voogd over de minderjarige Fedtie Doedes Galema, in het 22e jaar, die een kind heeft.

Op 30/6/1662 wordt oom Philippus Sioerds Bonia aangesteld tot voogd over Doede, in het derde jaar, weeszoon van wijlen Sicke Sioerds Bonia bij Fedtie Doedes Galema, die opnieuw getrouwd is met de doopsgezinde chirurgijn Duco Bavi. De voogden van 1677 zijn, voorzover bekend, van katholieke huize. Hoewel Fedties tweede man doopsgezind was, mogen we dus aannemen dat dit Galema-fragmentje R.K. was. *Bron: Ype*

Blauwhuis - Hierbij een **klassefoto uit 1959 van de St. Gregoriusschool in Blauwhuis**. Deze foto van weleer heeft in Wijd en Zijd van 29 juni 2005 gestaan en er staan vier Galama's op. De foto is van de onderwijzeres mevrouw S. Dijkstra - de Jong, die in Sneek woont aan de Zoutpoel; tel. 0515-414347; zij zou graag de ontbrekende namen van kinderen willen weten. Op de eerste rij v.l.n.r.: A.v.d.Berg, G. Ydema, **Joke Galama**, **Greta Galama**, Riemke de Boer, Tude Andela, Annie Miedema, Thea Brandsma, Tweede rij: R. Bekema, F. Ettema, Trees Bekema, Frans Tolsma, ?, Wiebe Nota, S. van der Meer, Douwe Foekema, Bote Pietersma, Yme van der Meer, Dominicus Jorna, Harm Ydema, H. Zonderland, juf S. de Jong, Derde rij: Douwe Altena, Rients Rypma, Cor Rypma, S. Landman, Gerrit Rypma, Johannes Pietersma, Anneke Teerenstra, Teake Dopper, **Cis Galama**, Afke Heynen, Anneke Terwisscha van Scheltinga, Pier van der Meer, Bonte de Boer, en **Bettie Galama**.

Een Galama/Galema laat het nooit zitten

Het wemelde zaterdag van de Galema's en Galama's op het erf van boerderij Senserhuis, aan de Hemdijk tussen Blauwhuis en Tjerkwerd. Het was op de kop af tweehonderd jaar geleden dat voor die 'pleats' de eerste steen werd gelegd. Reden voor een familiefeestje, vonden boer Piet en boerin Cobi Galama.

Door Louis Westhof

TJERKWERD - Niet strak in de kleren, maar gewoon in 'boesgroentsje' met spijkerbroek, en klompen aan de voeten. Zo verwelkomde melkveehouder Piet Galama zaterdag vele tientallen familieleden voor een bijzondere bijeenkomst op zijn boerderij aan de Hemdijk, tussen Blauwhuis en Tjerkwerd.

Het was op de dag nauwkeurig tweehonderd jaar geleden, 'Den 9 Julij 1805', dat de toen tienjarige Okke IJkema de eerste steen legde voor de boerderij die sindsdien de naam Senserhuis draagt. Om dit bijzondere feit in een historisch perspectief te zetten, werden zaterdag 'boerentijden' gehanteerd.

De feestelijkheden vonden dus plaats tussen de melktijden in - het melken van het vee ging gewoon door - op de normale tijden. Bovendien moest het melkvee tussendoor nog gevoerd. Vandaar dat Piet zijn zondagse pak maar in de kast had laten hangen.

Senserhuis heeft een belangrijke plaats in de familiehistorie van de Galama's en Galema's. Ysbrand Klazes Galema kocht de boerderij in 1837. Voor de familie is hij een belangrijk man, een stamvader bijna. De stamboom gaat weliswaar terug naar de vijftiende eeuw, maar Ysbrand Klazes, in 1789 in Tjerkwerd geboren en overleden in Bolsward in 1873, spreekt zonder twijfel het meest tot de verbeelding.

Die bezat op enig moment dertien boerderijen. Hij zou in die

tijd van Blauwhuis via Tjerkwerd en Bolsward naar Hartwerd kunnen lopen, over eigen grond. Nu is dat wat overdreven, maar vermogend was hij zeker. Helemaal legaal vergaarde hij die rijkdom trouwens niet.

Hoewel de meeste details ontbreken, is wel duidelijk dat hij geweldig kon opschieten met reder Jacob van den Oever uit Harlingen. Die deed handel met Engeland, hoewel dat - door de oorlog tussen Engeland en Frankrijk - verboden was. Ook Ysbrand Klazes stak geld in die lucratieve handel, hetgeen ook hem geen wind-eieren legde.

Dat was echter geen reden om groots en meeslepend te leven. Integendeel, hij was juist erg zuinig. Zelfs zo erg dat een dienstmeisje in een Bolswarder herberg hem eens een portie eten aanbood. Uit medelijden, omdat Galema er, onderweg van de kerk naar huis, maar sjofeltjes gekleed bij liep. „Nee meisje”, moet hij hebben gezegd. „Zo erg is het nog niet.”

Ook uit de tekst op de pas gerestoreerde steen op zijn graf naast de katholieke kerk in Blauwhuis blijkt dat hij en zijn vrouw Ytje Jans Simonsma allesbehalve op grote voet leefden: 'Zij leefden eenvoudig en vreesden God'.

Eenvoudig is ook het eten dat de Galema's en Galama's zaterdag kregen voorgeschoteld, naar de geest en uit de tijd van Ysbrand Klazes. Na de groentensoep waren er oude Frie-

se gerechten als potstro, grauwe earten, süpengroattenbrij en pareltsjebrij. Bij de koffie kon keallepoat worden gegeten.

Ieder jaar komen de Galema's en Galama's bijeen, op initiatief van de familiestichting die in 1984 het levenslicht zag. „Dêr sykje wy in per jier wikselynd plak foar”, zegt Sjoerd Galema uit Hartwerd. Hij is voorzitter van de familiestichting. Zo viel dit keer de keus op de kop-hals-rompboerderij van Piet en Cobi Galama. De aanwezigen komen uit alle windstreken: van Groningen tot Breda, van Koedijk tot Heilig Landstichting en van Eindhoven tot Harlingen. Hoewel op zo'n dag de nadruk op aangenaam verpozen ligt, was er ook even tijd voor ernstige zaken. „Wy binne eins net mear baas op eigen hiem”, somberde de gastheer. „En de motivaasjes fan de boereorganisaasjes om foar ús op te kommen, is ek al net folle mear fan oer.”

Neef Sjoerd, zelf ook boer, beaamde dat melkveeboeren wel eens betere tijden hebben gekend. „Mar Piet hat ien ding ferjitten te sizzen. Galama's litte it noait sitte.” En dus acht hij het waarschijnlijk dat de Galama's op Senserhuis de tweehonderd jaar zullen volmaken. „Noch 32 jier. Dat moat kinne.”

Bron: Leeuwarder Courant, 11 juli 2005; foto Wietze Landman

Op de linkerbladzijde staat al een kort verslag uit de Leeuwarder Courant. Maar er is meer gebeurd die dag. Hierna nog een fotoreportage.

Ruim 100 honderd Gale/ama's bijeen

Door Eelco Galama

Het is een grandioze dag geworden, de viering van het 200 jarig bestaan van het Sinserhûs in Tjerkwerd. De boerderij die al 158 jaar in eigendom is van de Galema's en Galama's, met als eerste eigenaar Ysbrand Klazes Galema en als huidige eigenaar Piet Galama. We hebben het allemaal kunnen bekijken en beleven. Op de foto uit de LC zien we van links naar rechts Maikel Galama,

Jonkershuizen en weer Sinserhûs. Eelco en Maikel hadden met Piet een route uitgezet en bij bijna iedere boerderij of huis was wel een leuk verhaal of relatie met de familie. Eelco deed nog even het verhaal van de âld lears, waarbij de bewoner van die boerderij zijn geldproblemen oploste door de duivel een poot te lichten. Zie ook het boek van Walling Dijkstra, Uit Friesland's Volksleven, deel 1, pagina 139. Een ander familielid wist te vertellen dat een jongeman van Sinserhûs verliefd was op een jonge meid van de Ald Lears en dat ze elkaar van slaapkamer raam tot slaapkamer raam konden zien! Er stonden geen bomen en huizen of boerderijen tussen die het zicht belemmerden. Hier moet ook Rob de Nijs zijn inspiratie opgedaan hebben met het liedje "Zet een kaars voor je raam vannacht"!

Aan het eind van de middag, nog net voor melkerstijd van Piet, is een korte afsluiting geweest met een ontrafeling van het mysterie van het fortuin van Ysbrand Klazes Galema. Igo Galama had er een profielwerkstuk overgeschreven voor zijn school: "De opkomst en het verval van het fortuin van Ysbrand Klazes Galema", met daarin beschreven over de rijkdommen van YKG en hoe hij aan al dat geld kwam en hoe het weer versnipperde onder alle erfgenamen. Op

Jap en Piet Galama

deze dag bleek dat er veel belangstelling was voor dit werkstuk dat wellicht als leidraad kan dienen voor een manier om rijk te worden! Eelco haalde nog even een schatkist erbij, welke geopend werd onder toezicht oog van onze financiële deskundigen in de familie: Jap (bank) Galama uit Bolsward en Jan (accountant) Galama uit Reduzum. Zij moesten helaas constateren dat de schatkist slechts één bankbiljet van 20 Russische roebel bevatte! En dit biljet was er kort van te voren in gedaan door Sjoerd Galema, die onlangs in Rusland verkeerde.

In het Winkeltje waren veel klanten om allerlei publicaties van de Stichting te bekijken en te kopen. Voor deze dag waren er bijzondere aanbiedingen.

Meinte Galama

Geartsje Broekstra-Galama, Sjoerd Galama, Cobi en Piet Galama (huidige bewoners) en Aukje Galama, zuster van Piet. De feestcommissie bestaande uit Piet en Cobi, Geartsje, Eelco, Ria, Aukje en Maikel hebben er een mooie dag van gemaakt. Er is weer veel gepraat over de familiebanden, de geschiedenis van de boerderij en wie er allemaal wel niet geboren waren. Bij de hernieuwde ont-hulling van de gedenksteen is heel toepasselijk een couplet uit het Alderhûs gezongen.

's middags was er een korte fietstocht langs Blauwhuis, Snakkerpôle met de boerderij de Ald Lears, de Sinserpolder, bijna Parre-ga, Dedgum, Arkum,

Op de Arkumerlaan kwamen we boer Meinte Galama tegen die erg onder de indruk was van al die familie op bezoek, dat hij gelijk ter plekke donateur is geworden. Dat zijn de goede voorbeelden van die dag. Overigens zijn er meerdere donateurs die dag bijgeschreven.

Het Winkeltje

Aukje roert in de postro

Fietstocht op Gala/ema dag 9 juli 2005

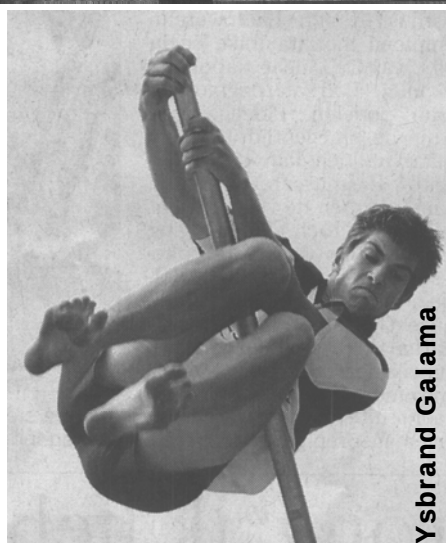

Tip voor burge-meester: draag nooit een hoed

Haar voorganger raakte op de valreep van zijn ambts-termijn verwickeld in een hevige, emotionele bestuurscrisis. De nieuwe burgemeester van Vlieland, Baukje Galama, zal de rust op het eiland moeten terug brengen. Donderdagmiddag 7 juli werd ze geïnstalleerd. Door Jaap Hellinga

VLIELAND – De uit Noordwolde afkomstige Galama wordt in de wandelgangen gekenschetst als een kordate bestuurster. Ze werd uit 21 kandidaten gekozen. De voordracht van de gemeenteraad was niet unaniem. Slechts aan een punt van de profielschets voldoet ze niet: de nieuwe burgemeester zal zich niet met haar gezin op Vlieland vestigen.

Veel eilanders waren op het welkomstfeest voor Baukje Galama. Tijdens de plechtigheid in de nieuwe raadszaal zaten zelfs talloze bewoners van het bejaardentehuis de Uiterdonk. Aandachtig luisterden zij naar wat de sprekers te zeggen hadden. Vele raadsleden hadden tips om haar een goede kans van slagen te geven. *Bron: Leeuwarder Courant 8 juli 2005*

Ysbrand Galama

Paula Galama

Topklassers vergapen zich aan junior Ysbrand Galama

Op de negende wedstrijd van de junioren in Wommels op 9 juli 2005 bleek dat de jongere fierljeppers steeds verder uit hun schulp kruipen. Ysbrand Galama uit It Heidenskip was zaterdag met zijn sprong van 17,97 meter iedereen de baas, ook de senioren. Hij verbeterde hiermee tevens het 3 jaar oude schans record van 17,74 meter. Anderen wisten eerder al de 18 metergrens te overschrijden, maar dat lukte Ysbrand nog net niet. "Ik sprong net goed út, oars wie ik makkelik oer de 18 meter kaam." De sterke boerenzoon nam in het klassement over zeven wedstrijden de leiding over van zijn twee-

lingbroer Anne. "It is wol grappich dat wy hast lyke fier springe. Wy hienen wol mei dwaan kind oan de twillingtest op televyzje. Anne en ik ûntrinne elkoar oeral net safolle yn". De Galama's komen uit een echt ljeppersgezin. Heit Michiel was één van de initiatiefnemers die een fierjleppenvereniging in It Heidenskip oprichtte. Ysbrand: "Hij is pas let mei de sport begûn, mar hy sprong wol 15,37. Ja, ik spring no wol dik twa meter fjierder. Dochs is it net te fergelykjen. Myn heit sprong mei in houten stokje en wy klimme no yn in folle lichtere aluminium polsstok. It materiaal is folle better wurden as froeger, oars hie ús heit ek wol sa fier as myn broer en ik sprong. Bij de dames leed de wedstrijd een beetje aan bloedarmoede. De toppers Nynke Galama, in suster fan Ysbrand, en Sjoukje Talma waren afwezig.

In het Utrechts Nieuwsblad lezen we op 29 augustus 2005 dat Anne Galama uit It Heidenskip 17,24 meter sprong met het *horizontaal springen* in Polsbroekerdam. In Fryslân wordt er nooit zo over gesproken naar ik weet. Bedoeld zal zijn om het onderscheid tussen polstok hoogspringen en gewoon polsstok springen zoals die sport zoveel door Galama's gedaan wordt in It Heidenskip.

Europese kampioenschappen Griekenland 2005

Topsporters hebben we meer in de familie Galama. Uit het onderstaande verhaal van Paula zelf blijkt dat ze behoorlijk kan mee doen op Europees nivo acrobatische gymnastiek. Op de foto's is zij meestal de bovenste, aangezien ze de lichtste is van het trio.

Door Paula Galama (1.14.124, nr. 2/132).

Op 10 oktober stapte ik samen met mijn moeder (Willie) en mijn zus (Christa) in het vliegtuig naar Griekenland. Toen we daar aankwamen moest ik met de andere sporters naar een ander hotel dan mama en Christa. Ik zat samen met mijn acro

partners in het vier sterren hotel Sun Beach.

De eerste 2 dagen moesten we trainen en de vloer verkennen. Op donderdag 13 oktober hadden we onze tempo oefening, een tempo oefening houdt in dat mijn 2 partners mij omhoog gooien en dat ik dan b.v. een dubbele salto maak. Na die oefening stonden we 8^e en de eerste acht mochten door naar de finale. Toen op 14 oktober moesten we de balans oefening doen; balans houdt in dat we verschillende torens met zijn drieën moeten maken. En op 15 oktober moesten we onze laatste plaatsingswedstrijd doen, de combinatie oefening (dat is balans en tempo door elkaar) en toen waren we zevende geworden en mochten we door naar de finale!! Die was op 16 oktober met de laatste oefening zijn we achtste geworden! En op 17 oktober kwamen we weer thuis. Verder vond ik dit een mooie en leuke ervaring op een internationale wedstrijd in Griekenland.

Paula Galama

Tjibbe Galama en Karina Teerling van kaasmakerij de Wegafarm scheppen de wrongel in kaasvormen.

Geitenkaas symbool voor eerlijk en gezond leven

Geitenkaas. Dat zweemt naar de tijd van geitenwollen sokken, lang haar, alternatief gefröbel van stadsvluchtelingen op kleine rommelboerderijtjes. Toen de geit nog het wapendier was van de alternatieve plattelanders. Hoe anders is het nu. Geitenkaas is een symbool geworden voor eerlijk en gezond leven, ook voor doorsnee burgermensen. Een geitenkaas krijgt tegenwoordig bijna automatisch het predikaat streekproduct en geitenmelk wordt alom aan-geprezen als alternatief voor kinderen met een koemelk allergie.

Een van de leukste geitenboerderijen bevindt zich in de Groningse buitenwijk Lewenborg. De Wegafarm is namelijk niet alleen een professionele geitenboerderij annex kaasmakerij, het is ook een feestelijke kinderboerderij. Op een mooie zomerdag wemelt het er kinderen die in een grote speeltuin tussen de geiten rennen, terwijl de ouders op het uitgebreide terras een glas geitenmelk, een koffie of een Grunn-biertje drinken. In de stallen kunnen de kinderen jonge geitjes de fles geven, of kippen voeren het hangbuikzwijn en de Amerikaanse kalkoenen bewonderen.

De Wegafarm is zeven jaar geleden opgezet door de Fries **Joop Galama** (1.14.121 en nr 3/132), ex-boerenzoon, ex-ontwikkelingswerker, ex-landbouwconsulent en ex-varkenshouder. De geitenhouderij is voor Galama de ideale combinatie van boeren en voorlichting,

zegt zijn zoon **Tjibbe** die in de zomer de zaken voor Joop waarneemt. "Een van de doelstellingen is bezoekers, en dan vooral kinderen, op een speelse wijze te laten kennismaken met het houden van dieren voor het produceren van zuivel. Zoals geitenkaas, geitenmelk, yoghurt en ook ijs van geitenmelk."

Die producten zijn allemaal te koop in de restaurette van het bedrijf – samen met allerlei andere Groninger streekproducten -, van jonge geitenkaas (2 maanden gerijpt, elf euro de kilo) tot oude (tenminste 8 maanden gerijpt, twaalf euro per kilo), tot kruidengeitenkaas met smaken als fenegriek, komijn, of mosterdzaad. De kazen worden allemaal gemaakt in de eigen kaasmakerij. Elke drie dagen wordt de 600 liter melk die de ruim honderd melkgeiten in die tijd produceren in een grote bak verwerkt tot kaas.

Bezoekers kunnen door de grote ramen het hele proces van kaasmakerij volgen. Voor groepen organiseert de Wegafarm af en toe een bezoek aan de kaasmakerij zelf. Het is allemaal onderdeel van de educatieve taak die Galama zichzelf heeft gesteld. En die ideële instelling sluit naadloos aan bij nog een andere taak: onder de naam Wegawerk is er op de boerderij ook een dagbestedingsproject voor mensen met een handicap.

Wegafarm, Koerspad 3 te Groningen, tel. 050-5494376. In de vakanties dagelijks geopend van 10.30 tot 17.30 (anders op maandag en dinsdag gesloten)

Bron: Dagblad van het Noorden, 6-8-2005

Afwijking bij ME-patiënten is gevonden, maar dat helpt Ivo Galama waarschijnlijk niet

Langweerder raakt uitkering kwijt

Door Sippie Miedema

Langweer – **Ivo Galama** (1.14.115, nr. 1/126) uit Langweer wist het. Natuurlijk is er een lichamelijk defect bij patiënten met het Chronisch Vermoeidheidssyndroom (CVS, beter bekend als ME). Waarom zou hij, jonge twintiger, anders zo moe zijn? De ontdekking van de hersenafwijking bij ME-patiënten door het universitair medisch centrum Sint Radboud in Nijmegen geeft hem hoop dat de aandoening eindelijk officieel wordt erkend.

De discussie over erkenning van de vermoeidheidsziekte laaide begin dit jaar op. De Gezondheidsraad oordeelde dat ME serieus genomen moest worden, ondanks het feit dat er nog geen duidelijke verklaring is gevonden.

Maar minister Hoogervorst van Volksgezondheid wilde er toch niet aan. Hij vreesde voor claims van patiënten met andere onverklaarde handicaps en daar kon hij toch echt niet aan beginnen. De extra aanvragen voor WAO-uitkering zouden hem miljoenen euro's extra gaan kosten. "De uitkomsten van het onderzoek geven voorstanders om ME te erkennen extra argumenten." Ivo vertelde in het Friesch Dagblad hoe de ziekte zijn leven beïnvloedt en waarom erkenning van ME zo belangrijk is voor hem en zijn medepatiënten.

UWV

In het afgelopen half jaar bleek wederom hoe vervelend de controverses rondom ME zijn voor het persoonlijke leven. In maart ontving hij een brief van uitkeringsinstantie UWV dat hij in strikt medische zin niet ziek is. En daarom volledig goedgekeurd is om te gaan werken. Zijn Wajanguitkering is hij daarmee kwijt.

Ivo is meteen in beroep gegaan tegen de beslissing: een eindje wandelen is vaak zijn meest spannende activiteit van de dag en door concentratieproblemen heeft hij zelfs al moeite met een boek van het niveau Harry Potter. Hoe zou hij dan kunnen werken? "In principe mag je niet afgekeurd worden op de diagnose, maar moet er gekeken wor-

den naar je beperkingen. Dat is in mijn geval niet gebeurd." De keuringsarts heeft zelfs toegegeven dat er momenteel geen reëel uitzicht is op werk vanwege zijn ziekte.

De Langweerder heeft de hoop nog niet opgegeven, maar de kans is groot dat hij

in de bijstand belandt. Zijn vriendin – ook ME – is haar uitkering ook kwijt geraakt na de herkeuring. Van hun samenwonenplannen komt voorlopig niets terecht. "Er was al onzekerheid of we het lichamelijk wel aan zouden kunnen om zelfstandig te wonen: nu is er ook nog de onzekerheid of we financieel de touwtjes wel aan elkaar kunnen knopen."

De ontdekking dat ME-patiënten minder

grijze stof (de kern van de zenuwcellen in de hersenen) hebben, zal hem waarschijnlijk niet veel helpen in zijn beroepsprocedure tegen het UWV. "Er is nog zoveel onbekend." Zo weten onderzoekers niet of de verminderde hoeveelheid grijze stof oorzaak of gevolg is van de inactiviteit van ME-patiënten. "Maar voor de buitenwacht wordt het misschien wel gemakkelijker om de ziekte te begrijpen nu is aangetoond dat er iets is." Wat de uitkomst uiteindelijk ook zal zijn, een ME-pil is er voorlopig nog niet. Het kan nog jaren duren voordat de wetenschappers alles hebben uitgezocht. Ivo moet leren leven met zijn beperkingen. "Ik probeer gewoon door te gaan. Ik blijf proberen uit deze situatie te komen, maar op dit moment moet ik accepteren dat ik dit heb."

Bron: Fries Dagblad 18-8-2005

Voorzitter van de gymnastiekvereniging

In de Workumerkrant FRISO van 16 november 2004 lezen we een artikel over een vergadering van de gymnastiekvereniging. Deze vereniging heeft een afdeling gymnasten, jazz dansers, en een turngroep. De voorzitter Sjaak Galema (1.14.43/73), die de algemene ledenvergadering leidde, kon terug kijken op een goed jaar: veel nieuwe leden en een goed gevulde kas. Zoals in iedere vereniging gebeurt, is er op de vergadering het afscheid van een zeer actief lid. Voorzitter Sjaak Galema zet Klaasje IJlstra in het spotlight voor haar inzet als secretaris, zoals op de foto hieronder is te zien.

L.C. 16/6/2005 **BEKENDMAKING**

Het dagelijks bestuur van Wetterskip Fryslân heeft besloten om aan Provincie Fryslân een **onthefing van de Keur te verlenen voor de aanleg van een aquaduct bij Galamadammen**.

De ontheffing en de daarbij behorende stukken liggen **vanaf 17 juni 2005 t/m 29 juli 2005** ter inzage in het districtskantoor Zuidwest, Sint Antoniusplein 38 te Sneek en het hoofdkantoor aan de Harlingerstraatweg 113 te Leeuwarden op werkdagen van 8.30 tot 17.00 uur.

Gedurende de periode van terinzagelegging kunnen belanghebbenden bezwaar maken. In het bezwaarschrift moeten worden opgenomen: 1. naam en het adres van de indiener, 2. dagtekening, 3. omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht, 4. gronden van het bezwaar en 5. ondertekening. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan het dagelijks bestuur van Wetterskip Fryslân, Postbus 36, 8900 AA te Leeuwarden.

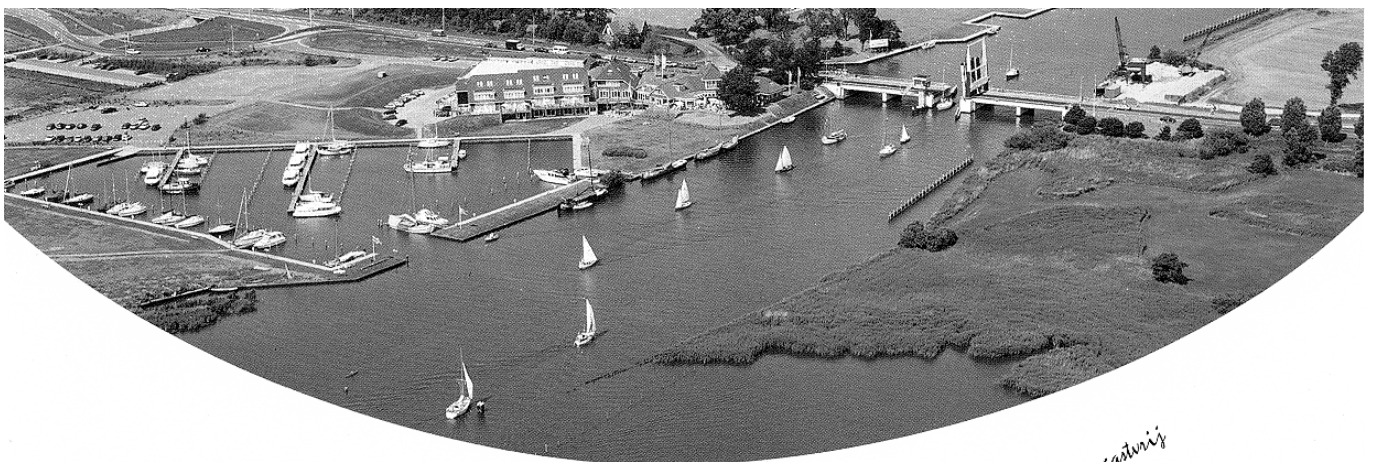
Ook als u bezwaar heeft ingediend, mag het besluit worden uitgevoerd. Het kan zijn dat dit nadelige gevolgen voor u heeft. Indien u niet wilt wachten op de afhandeling van het bezwaarschrift, kunt u de voorzieningenrechter van de rechtbank te Leeuwarden om een 'voorlopige voorziening' verzoeken.

Voor nadere informatie kunt u bellen met dhr. P. Oosterbaan, telefoon 058 - 292 20 87.

VER 460

Aquaduct bij Galamadammen

In de Leeuwarder Courant lezen we op 16 juni 2005 bovenstaande aankondiging dat er een aquaduct zal komen bij "onze" Galamadammen! Bijna niet te geloven op deze historische plek voor onze familie. In de krant van 12 november lezen we dat de eerste werkzaamheden—de inrichting van het bouwterrein—voorzichtig is begonnen. In december 2007 moet het klaar zijn, aldus TBI Beton, waterbouw Haverkort en Strukton Betonbouw. Nog maar gauw even een foto van de huidige situatie in deze krant. De tunnel maakt onderdeel uit van het Friese Merenproject: er komen nog twee bij in Hommerts en Woudsend.

GALAMADAMMEN
HOTEL - RESTAURANT - JACHTHAVENS

Versnend en gastvrij

Galama's om ú tens

In een speurtocht over internet kwam ik tot de ontdekking dat er meerdere Galama's in het buitenland actief zijn of zijn geweest. Een daarvan is **Emmy Galama-Rommerts** (1.14.110/123), die in Zeeland woont, maar een aantal van haar activiteiten in het buitenland heeft. Hieronder een korte uiteenzetting van haar bezigheden over de Nederlandse grenzen heen. (EG)

Van VAC tot UN Habitat Vrijwilligerswerk

Naast mijn parttime werk als medisch analiste, is gedurende al meer dan 20 jaar het vrijwilligerswerk bij de Vrouwen Advies Commissie (VAC) een activiteit die mij boeit en bezighoudt. De woningbouw en de woonomgeving zijn de dingen waarmee wij allemaal veel mee te maken hebben. In het verleden was het gezegde "Mannen bouwen, vrouwen wonen". Na de tweede wereldoorlog namen vrouwenorganisaties in Nederland het voortouw om te pleiten voor b.v. een gebruiksvriendelijke woning en een veiligere woonomgeving. In Nederland zijn er veel wetten en voorschriften voor de woning en de woonomgeving gekomen. Dat is in andere landen wel minder geregeld. Dat heb ik de afgelopen 10 jaar ervaren toen ik gevraagd werd als vertegenwoordiger van de Internationale Vrouwen Raad (ICW, gevestigd in Parijs) om bij de Verenigde Naties in de sector UN HABITAT in Nairobi en Genève hun vertegenwoordiger te zijn.

Stad of platteland

Wereldwijd is een zeer groot probleem het feit dat (te) veel mensen van het platteland wegtrekken en hun heil in de stad zoeken. Het platteland ontvolkt en de steden puilen uit. Ook in de stad vinden de nieuwkomers dan vaak geen werk en huisvesting; de krottenwijken verrijzen aan de randen van de stad of in de rivierbeddingen. Over enkele jaren zal 2/3 van de wereldbevolking in steden wonen.

voorbeelden.

Best Practice

In Duitsland is er b.v. een idee van de "Mother Centres" ontstaan, waarbij moeders dag-opvang realiseren en winkeltjes met lunchcafé's voor ouderen. Dit voorbeeld is overgenomen in 15 landen in Oost Europa, West Europa, Afrika en Canada. Een streven naar goede woningen werd opgepakt door een jonge Zuid Amerikaanse architecte. Op haar initiatief maakt nu de bevolking de stenen voor hun eigen huizen, zodat ze die kunnen bouwen voor een kwart van de prijs die een aannemer er voor zou vragen. Haar ontwerp is zo gemaakt dat als de bewoners weer geld gespaard hebben er meer kamers kunnen worden aangebouwd. Het zijn de kleine dingen in een huis en in de leefomgeving die een mens een veilig gevoel geven. De grootste bewondering heb ik voor vrouwen over de hele wereld die onder de moeilijkste omstandigheden toch een goed huis voor hun familie weten te realiseren.

Emmy Galama-Rommerts, Zaamslag

Meer informatie :
www.unhabitat.com
www.icw-cif
www.VACpuntwonen.nl

Het meest getroffen worden dan de armen, zij ontberen een goede woning en slapen b.v. met 8-10 personen in een één-kamerwoning. Het gebrek aan schoon drinkwater en wc's maakt veel mensen extra vatbaar voor ziektes zoals Aids, TBC en malaria. Dit gigantische probleem kan niet alleen door regeringen opgelost worden, maar ook de lokale overheden moeten samen met de bevolking maatregelen treffen.

Dit vrijwilligerswerk bracht mij in bijna alle werelddelen. Mijn bezigheden in het begin van mijn werk bestonden vooral uit veel lezen en goed luisteren naar de mensen. Daarna kon ik namens hen gaan pleiten tijdens officiële bijeenkomsten van de Verenigde Naties in New York, Nairobi en Genève, maar ook tijdens vergaderingen met gemeenteraden. In Nairobi verwachtte men een donkere vrouw omdat de familienaam Galama daar in het zuiden van Kenya ook voorkomt! Het pleidooi dat vrouwen ook bij de besluitvormende instanties betrokken moeten worden kan je dan versterken met goede succesvolle

Emmy die getrouwd is met Kees Galama en in Zeeland woont, heeft ook een dochter **Anneke Galama**, die momenteel Programme officer Human Rights and Peace Building is in een project Coordinator Probleem gestuurd onderwijs (PGO) in UCM Pemba, Mozambique, Africa. Kees en Emmy hebben haar in september 2005 opgezocht aldaar. Wellicht dat we in een latere editie van deze familiekrant nog eens een reportage uit Mozambique krijgen. Anneke heeft in het verleden meerdere keren over peace keeping gepubliceerd, zoals hieronder vermeld.

Anneke Galama and Paul van Tongeren (eds), *Towards Better Peacebuilding Practice: On Lessons Learned, Evaluation; Practices and Aid and Conflict* (Utrecht: European Centre for Conflict Prevention, 2002).

Afgelopen jaar heeft Hans Paul Galema een reis rond de Grote Oceaan gemaakt, om familie op te zoeken en de wereld verder te verkennen. Bijna was hij in de buurt van Rodney Galama in PNG, maar Hans Paul is hem toch voorbij gegaan. Hieronder zijn verhalen en korte beschrijving van landen waar hij langs is geweest. De foto's komen van Internet, door Eelco Galama.

Een reis om de wereld

Door **Hans-Paul Galema**. (1.13.24, nr.4/51)

Ik had weer eens zin om een kijkje te nemen rond onze mooie wereld. Je kan ook niet altijd aan het werk zijn niet-waar.

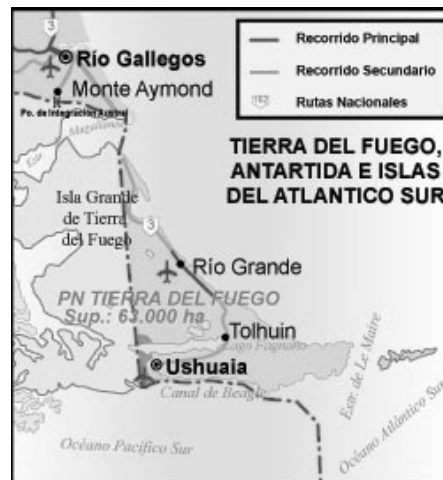
Ticket rond de wereld gekocht en daar gingen we; we omdat mijn moeder (Tecla Galema-Perk) de eerste twee weken mee ging, de Perk familie heeft familie in Argentinië, dus dat werd de eerste stop. Na een warm verblijf op het platte land van de provincie Buenos Aires heb ik mijn moeder weer op het vliegtuig gezet; anders wordt Heit zo eenzaam. Vervolgens met de bus 17 uren naar het schiereiland Valdes waar veel walvissen en nog veel ander zeeleven rondzwemt.

De afstanden zijn groot dus besloten we te vliegen, omdat de twee bevriende dames uit Medemblik niet echt veel tijd hadden. Vliegen naar Perito Moreno waar zich de enigste drijvende gletsjer in

de wereld bevindt: zo'n 200 meter lang en 60 meter hoog waarvan 40 meter boven water.

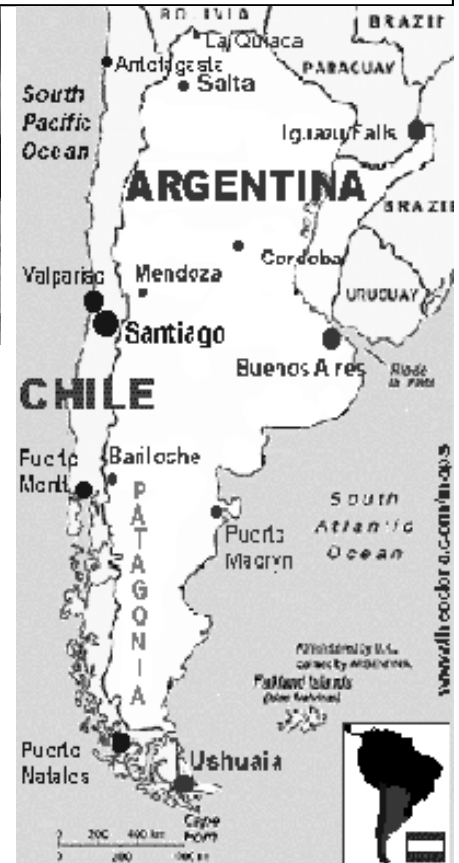
Mooi om te zien vooral met het Andes gebergte op de achtergrond. Weer terug naar het dorp El Calafate en van daaruit

gevlagen naar Ushuaia wat de meest zuidelijke stad is op de wereld, het ligt aan het Beagle kanaal.

Daar heb je 4 klimaten op één dag wat een vreemde ervaring is, je kunt van daaruit met de boot naar Kaap Hoorn, een ruige wereld met een prachtige natuur.

Afscheid genomen van mijn reisgenotes en met de bus richting Rio Grande wat ook nog op vuurland ligt, dat was niet echt wat je noemt de moeite waard dus de volgende dag de bus naar Chili, om precies te zijn Punta Arenas. Door een kapotte turbo duurde de reis twee keer zo lang, maar dat is normaal in bepaalde landen. Dus de volgende dag met de bus naar Puerto Natalis waar ik met de boot door de Chileense fjorden een reis zou maken van 1500 km, duurt 3 dagen en 4 nachten langs gletsjers en een paar nationale parken zoals Torres Del Pines, onderweg zie je veel marine leven en kom je langs het eiland Wellington waar de laatste 7 volbloed indianen van de zuidelijke stammen leven. De eindbestemming is Port Montt, een

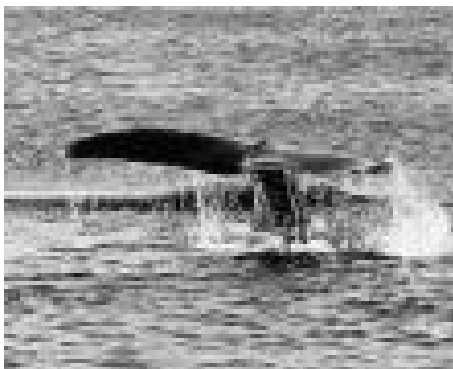
leuk klein haven plaatsje en ook zeer kleurrijk, wat je vaak ziet in plaatsen waar mensen bij elkaar komen om handel te drijven.

Vanuit Port Montt een dagtrip gemaakt naar het Eiland Chiloe, daar is het leven compleet anders dan op het vaste land, alles van hout zelfs de Kathedraal.

Vanuit Port Montt ben ik met de bus naar Bariloche gegaan, dat ligt weer in Argentinië, het was bijna kerst en Willem Alexander en Maxima hebben daar een optrekje maar die waren niet thuis, dus voor mij een eenzame kerst.

Met de bus naar Nuequen en toen begon ik de grotere plaatsen wat beu te worden (Volgt U mij in de atlas?).

Vanaf nu alleen nog maar dorpjes hoe kleiner nu hoe liever dacht ik, dus ik kwam in Catriel terecht, een olie dorp waar iedereen s'avonds rondjes rijdt door de hoofd straat, reuze gezellig. Het volgende dorp was General Ache in het hart van de Pampa, echt Gaucho land, prachtige mensen, daarna met de bus naar Carhue dat ligt aan een groot meer waar het water helend zou moeten zijn. Nog een klein stukje en toen was ik weer bij de familie in Coronel Suarez (San José heet het dorpje). Maar in plaats van daar oud en nieuw te vieren heb ik 3 dagen op de tractor gezeten want het graan was droog en moest geoogst worden. Leuke dingen en je wordt

Andesgebergte

weer een beetje actief.

Afscheid van de familie en naar Buenos Aires, werk zoeken in de jachtbouw en dat is er, dus weer een optie er bij, nog even de stad bekeken voor de 7^e keer en toen op de bus naar Mendoza. Dan kom je in Andes gebied, prachtig. Vanuit Uspalalla dagtrips gemaakt de Andes in, zoals Puente del Incas / Christus el redemer wat een gigantisch Christus beeld is en op de oude grens tussen Argentinië en Chili staat op een hoogte van 4000 meter. Ook kom je langs een plaats waar je de hoogste piek van de Andes kunt zien (Aconagua 5949 meter).

Weer terug de grens over naar Chili, nu

Valparaiso

naar de kust, leuke badplaatsen zoals Vina del Mar en Valparaiso, goed voor lopen langs de stille oceaan. Richting de hoofdstad: Santiago, ligt in het binnenland tegen de Andes; bloed heet en veel te groot en te smerig om de mooiste stad van Zuid Amerika genoemd te worden.

Een kort vluchtje (4 uur) naar Paaseiland, boeiende ervaring met al die vulkanische beelden, ook klein 20 bij 24 km, heel erg

vriendelijk en veel muziek en cultuur.

Weer een kort vluchtje 4,5 uur naar Tahiti, het bestaat uit 5 eiland groepen en het bestrijkt een gebied wat groter is dan Europa. Ben helemaal rond Tahiti Nui en Tahiti Iti gereisd en ook rond het eiland Moorea wat op een uur varen van het hoofdeiland ligt, prachtige natuur/stranden / koraal riffen en natuurlijk een heldere zee.

Toen weer een kort vluchtje naar mijn tweede vaderland Nieuw Zeeland, omdat ik daar 10 jaar gewoond heb had ik 3 maanden gepland dan kon ik ook nog wat werken, want je hebt wel een beetje zakgeld nodig op zo'n reis. Dus je gaat bij al de familie langs en al je vrienden en ex collega's en dan heb je een goede tijd, lekker vissen en van de mooie natuur genieten. Maar ja wie kent NZ niet, we hebben er allemaal wel een familie lid of vriend of kennis toch?

Een nog korter vluchtje naar Sydney Australië waar ik de trein genomen heb naar Brisbane om daar een vriend, die over vloog van Nederland te treffen, we zijn verder gereisd naar Hern Bay waar vanuit je Fraser eiland kon bezoeken, het is het grootste zand eiland in de wereld. Doorgereisd naar Mac Kay waar Gerard zijn kinderen wonen, dus even het Australische leven proeven met de aangetrouwden.

Via Townsville naar Cairns gereisd om

naar het Great Barrier reef te kunnen, twee uur met de boot en daar lagen we tussen de schildpadden en grote vissen te snorkelen. Onze wegen scheiden zich in Cairns en ik ben door gevlogen naar Darwin, van waaruit ik naar Bali vloog.

Bali, ja dat is een paradijs op aarde, ben met allerlei vervoersmiddelen rond het eiland gereisd via het noorden langs plaatsen als Kubu/ Lovina/Gillimanouk van waar ik de boot genomen heb naar Java en weer verder met de trein naar Surabaya /Jokjakarta/Bandung/Jakarta, prachtig land met super vriendelijke mensen zeer hulpvaardig, en in tegenstelling tot wat men zei totaal niet gevaarlijk.

Vlucht van een uur Jakarta naar Singapore. Een wel geoliede dictatuur dat Singapore ook veel te westers, dus maar gauw door naar Maleisië. Met een taxi van Johor naar Mersing. Dit is het haven plaatsje waar vandaan expeditie Robinson opereert, daar ben ik een fan van dus wou ik wel eens even zien hoe dat allemaal er uit zag.

Ben er vlak langs gevaren onderweg naar een ander eiland wat Tioman heet, wat is het daar mooi en rustig. Alles is moslim dus het is heel relaxed, geen hossende vakantiegangers. Met een andere boot naar Endau en weer verder met de bus langs allerlei dorpen en steden, geslapen in Marang en daar lag ook weer een eiland voor de kust, het houd niet op in dat land. Ben op een klein eiland met de naam Palau Basut nog bij Ed Abdoulla op bezoek geweest, dat is een boot bouwer, hij is nu 70 en is bekend over de hele wereld om zijn houten boten zonder metalen bevestigingsmateriaal, dus alles met houten deuvels.

Kon de verleiding niet weerstaan om toch naar Parentien eiland te gaan, daar loop je zo het strand af en zwem je direct op het rif tussen de haaien en roggen en schildpadden en vissen met al de kleuren van de regenboog, een bijzondere ervaring. Richting Thaise grens in de bus, ik had een Nederlands stel getroffen die hadden gewerkt als vrijwilliger op Phi Phi eiland na de Tsunami.

Thaise grens over in 5 minuten en de douane zei, vergeet de trein, over 20 minuten gaat er een bus naar Krabi dat gaat veel sneller. Geluisterd en kom dus midden in de nacht in Krabi aan, gesla-

Toungoo

pen in het hokje van de veerboot naar Phi Phi eiland en de volgende dag zat ik op de boot (ben nog nooit zo snel van het ene in het andere terecht gekomen). Een maal op het eiland een leuk pensioenetje gevonden en op zoek gegaan naar het hoofdkwartier van de hulporganisatie, het bleek door een Nederlander op gezet te zijn en vervolgens heb ik een week staan metselen en beton gestort om een nieuwe dam te bouwen voor een weg voor de lokale mensen zodat die ook weer thuis konden komen. De zelfde boot weer terug en toen op de trein naar Bangkok, het werd hoog tijd om mijn visum voor Myanmar (Birma) te regelen en ook nog wat injecties voor dat land, toen dat eenmaal geregeld was ben ik nog maar naar een ander eiland gegaan Ko Somet heet het.

Heb in Pattaya nog een pak laten maken voor mijn ouders hun 50 jarig huwelijks feest. De tijd gaat snel en voor ik het wist moest ik weer een uur vliegen naar Birma. Birma het land dat vergeten wordt door al die internationale instanties die het overal beter willen maken, en ook het land van de vader van mijn neef. We hadden afgesproken om elkaar op het vliegveld te ontmoeten en mijn zus en neef waren een uur eerder aan gekomen Vanuit Kuala Lumpur. We zijn lekker twee weken met mijn ex zwager door het land gereisd en het is een bijzonder land, het staat geheel vol met gouden tempels zoals in Bagan, zover het oog strekt.

We zijn via Popa gereisd waar een tem-

pel boven op een rots staat, heel apart, toen naar Nyuang Sue waar je bij het prachtige meer Inle komt met z'n drijvende dorpen, daarna naar Pindaja waar zich een grot bevind met 8000 Boeda beelden heel apart, daarna naar Kalaw heerlijk koel dus weer even lekker slapen onder de dekens, we hadden nog één stop in Toungoo waar je midden in de rijst velden zit en dat was zeer relaxed. Toen nog een paar dagen in de hoofdstad Yangon; die stad straalt rust uit. Allemaal heel mooi, maar het allermooiste zijn de mensen, die nog niet verknoeid zijn door de commercie, het was een zeer rustgevende ervaring. Dat was het laatste land van mijn trip.

Het enige wat me nu nog te doen stond was terug naar de luchthaven van Bangkok en de lange vlucht terug naar Ne-

derland te beginnen, deze ging via Helsinki. Voordat je het weet zijn er 8,5 maand van je leven verrijkt met nieuwe ervaringen en er is weer een heel stuk horizon verbreed.

Heeft u vragen over bepaalde landen, dan kunt u mij mailen op hanspaulgalema@hotmail.com of bel 0227 545568.

Spiegelbylden, Spul om Jan Brugman

Op woensdag 26 oktober ging het toneelstuk Spiegelbylden, geschreven door Aggie van der Meer uit Bolsward, in première in het Marne Theater. Het toneelstuk, geheel in het Fries geschreven, ging over de verschillende eeuwen sinds pater Jan Brugman in Bolsward actief in het maatschappelijk leven was (1399-1473). Er zijn zoveel dingen gebeurd in de 550 jaar die de revue passeerden, reformatie, franse revolutie, tweede wereld oorlog en noem maar op, het kwam er in voor. De schrijfster van het stuk had er een tamelijk "dreech" stuk van gemaakt, maar zeer betrokken in allerlei ontwikkelingen in de maatschappij, met name door Brugman regelmatig weer op het toneel te laten verschijnen en zijn visie op de zaak te laten geven. In het begin speelt Brugman als pater, als kloosterling die door Nederland, België en Duitsland trok om burgers en kloosterlingen er van te overtuigen toch vooral recht in de leer te blijven. Maar na zijn overlijden, dat in het toneel met een grafkist werd gesymboliseerd, kwam Brugman als geest telkens terug en probeerde zijn visie te geven. Hij had het er maar moeilijk mee om die veranderingen te volgen en te accepteren. Op de foto zien we twee familieleden als toneelspelers: links **Meinte Galama** (1.14.90/109) met daarnaast **Greet Schuurmans-Galama** (1.13.49, nr.3/106).

Het winkeltje

De **nummers bij de vermelde personen** in deze krant verwijzen naar de nummers met paginanummers uit het Gala/ema boek dat in 1999 is verschenen. Dit boek is verkrijgbaar bij de redactie en kost € 45, exclusief € 5 portokosten.

Verder verkrijgbaar:

De boerderijen route over de 13 boerderijen van Ysbrand Klazes Galema; formaat A5, gedrukt; € 3,50

Reünie boekjes 1989 met allerlei familie gebeurtenissen, de eerste aanzet tot het grote familieboek, formaat A4; € 3,50

Familiewapen, gedrukt formaat A5 vouwfolder, in kleur en met uitleg; € 3,50

Galama en Galema, Verhalen en meer anno 2004, uitgegeven tijdens de reünie september 2004, formaat A4, 40 pagina's; € 6,50

Bovenstaande artikelen (prijzen incl. verzendkosten) te bestellen bij Eelco Galama, Nw. Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden.
Tel. 058-2800016.

Recentelijk heeft **Igo Galama** (1.14.87, nr.1/108) een werkstuk gemaakt over de rijkdom van **Ysbrand Klazes Galema**. Het bevat een beschrijving van zijn afstamming, hoe YKG zijn vermogen opbouwde en de geschiedenis van de landbouw en veehouderij in het bijzonder in ruwweg de 17e -19e eeuw: de periode dat YKG en zijn voorouders boer waren en de boerderijen verzamelde. Het werkstuk is ter verkrijgen bij Eelco Galama voor € 7,50.

Meer informatie over (familie)geschiedenis vindt u op internet, o.a. op www.genealogie.pagina.nl. En natuurlijk onze eigen website te vinden via www.galama.nl. Andere interessante webpagina's voor historisch onderzoek: www.graftombe.nl www.stamboomsurfpagina.nl www.genlias.nl www.dodenakkers.nl www.historischgifsryslan.nl

IMPRESSIES UIT DE LOSSE HAND

Schilderijen van **Geertje Broekstra-Galama** (1.13.69.1/133)

In de periode 3 december 2005 t/m 18 januari 2006 exposeert Geertje Broekstra-Galama in 't Heerenlogement in Harlingen. De expositie, een vijftientig schilderijen, bevat veelal aquarellen doch er zijn ook een aantal acrylwerken. Het werk is zeer divers qua onderwerp doch ook qua grootte. Geertje woont met haar gezin in Harlingen. Zij tekent en schildert al vanaf haar jeugd. Sinds vijf jaar maakt zij deel uit van een schildersgroep onder leiding van Marjan de Jongen, tevens woonachtig in Harlingen. Allerlei technieken worden in de groep uitgetoetst, in combinatie met vele onderwerpen. Aquarelleren is op dit moment haar favoriete techniek. Zelf zegt ze daar over: "Het leuke aan aquarel schilderen is dat het zo te pakken en weg te leggen is. Mijn schilderspullen liggen op een tafeltje in de kamer. Eerst was ik bang dat ik er niet genoeg geduld voor zou hebben. Het tegendeel is waar. Het is juist reuze ontspannend. Ik zet een streek op papier, daarna ga ik iets anders doen. Het spannende is dat het droge resultaat nooit precies valt in te schatten als het nog nat is."

Onderwerpen in haar werk zijn o.a. bloemen, schaatsen, steden, landschappen, schoenen, asbakken. Haar woorden zijn: "Ik laat me leiden door het moment". Met vloeiende lijnen wordt het te vangen beeld op papier gezet. Tussendoor genieënd van een kopje koffie, een telefoongesprek, een tv programma, een blik naar buiten, een blik naar binnen. Impressies uit de losse hand.

Openingstijden expositie dagelijks van 15.00 uur tot 21.00 uur in de periode **3 december 2005 t/m 18 januari 2006 in Hotel Restaurant 't Heerenlogement**, Franekereind 23 te Harlingen. tel. 0517 415846.

Eventuele adreswijzigingen opsturen naar Wieke Schimmel-Galama, Meedenerweg 17, 9892 TB Feerwerd, tel. 0594-528575

Naam:

Adres oud: adres nieuw:

Pc+woonplaats oud: Idem nieuw:

Opmerkingen:

.....

.....

